
OBROCENIE SIĘ (2) *sb n*

się (1), sie (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w ob-).

sg G obr(o)c(e)nia się (1). ◇ L obr(o)c(e)niu się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Skierowanie się; przenie [do czego] (1) : Toć ieft wierna á iſta Prawdá/ y náuká/ y Wiárá Kościoła Bożego. Ná którą gdy fię rozmyſliſz/ maź fię na co wezdrznąć/ á o S. iedności y obroceniu fię do tych kluczy y fkárbow Bożych/ y do Kluczniká Chryſtuſowego pomyslić. SkarJedn 340.*

2. *Obrót (1) :*

Wyrażenie: »obrocenie się słońca« (1): Solstitialis – Przynależaci do obroczenia się słońca. Calep 988a.

Cf OBROCIĆ SIĘ